

Fólkaflokkurin

Vingliskøltur og orðloysingur

— Fyri fyra árum síðani vildi Fólkaflokkurin einki hava við danskan politikk at gera, men eftir at vera komin í Fólkatingið, hevur hann ikki gjørt annað — og tað, sum verri er, flokkurin kemur sær at stilla upp aftur. Skomm er ikki skapt í Fólkaflokkinum, munnu flestu fólk vera samd um

Av tí at oddagreinin seinast var nærum ólesandi í størsta partinum av upplagnum orsakað av tekniskum breki, prenta vit hana uppáftur her.

Tað hava nú verið so nógv gitingar um komandi fólkatingsvalið, at tað er ilt at finna ein dag, sum ikki er nevndur sum valdagurin. Men nú er tað helst ein veruleiki at val verður útskrivað í dag ella í morgin. Og at valdagurin eftir øllum at døma verður 15. september. (Eftir at greinin er skrivað er vorið greitt, at valið verður 8. september).

At valdagurin ikki liggur langt burturi er verjurøða Sundsteins í Dagblaðnum seinasta friggjadag besta tekin um. Formaður fólkaflokksins leggur her til brots og heldur sína fyrstu valrøðu, sum tó so merkliga tað ljóðar, er ein sonn verjurøða fyri Breckmann og hansara politikki.

Sjálvandi hevur hann fingið instruksir frá stovnamanni og vinmanni Schlúters um, at valið verður útskrivað í hesi vikuni, og at valdagurin verður um fáar vikur. Her kunnu vit lesa millum linjurnar, at Schlúter hevur latið Breckmann vera ein av teimum fyrstu, sum hevur fingið at vita valdagin, tí danski forsætisráðharrin veit, hvønn týðning ein komandi fólkaflokksmaður á danatingi kann hava. Hann

hevur jú sera goðar royndir sum er.

So í veruleikanum er Dagblaðið besti fólarin skulu vit kenna valdagin.

Nú eru helst mong sum spyrja, um ikki skomm er skapt í fólkaflokkinum! Tann spurningin mundi mangur lesari seta sær, tá hann friggjadagin blaðið í málagninum, har heilar triggjar síður vóru brúktar at skammroða »politiska« arbeiði Breckmanns á fólkatingi seinastu fyra árin. Heilar triggjar síður um uppleggging fólkaflokksins í innanhýsis danskan politikk. Og ein almenn viðurkenning av øllum tí, sum stavnamaðurin hevur fyrítikið sær á fólkatingi hesi árin. Ein funnin fressur hjá Breckmann at fáa sjálvan floksformannin at leggja til brots og halda fyrstu valrøðuna fyri seg. Júmen, skal Jógvan Sundstein als ikki stilla upp sjálvur?

Fólkaflokksformaðurin hevur við hesi verjurøðu avdúkað ta totalu kapitalutionina fyri politisku vigongdu linju Breckmanns. Allar vónir um at hann sum leiðari floksins kundi verða garanturin fyri, at flokkurin ikki gjørdist heilt so viðgongdur sum Breckmann ynskti tað, brustu við eitt. Alt tos um at tað framvegis eru »pen« og høvlig fólkafloksfólk til og sum eru for fyrri at byrgja upp fyri tí stóðugt vaksandi maktgyrind Breckmanns er bráðliga innantómt

tos. At sjálvur formaðurin og garanturin fyri einum meira høvligum fólkaflokspolitikki so fullkomliga gevur seg yvir í fœvning Breckmanns er í hvussu er nú øllum veljarum í landinum greitt, og at fólkaflokkurin er vorðin eitt amboð hjá einum einsamøllum politikara — eitt amboð, sum skal brúkast í hansara egna og privata ómenniskjansliga og haturskenda stríði imóti øðrvísi hugsandi — øllum vinstravendum.

So jánkaslig er henda verjurøða Sundsteins, at hon átti at verið uppáfturprentað í øllum feroyskum bløðum og upplisin í bæði útvarpi og sjónvarpi. Hon er fyri so vitt søgulig. Tí hon er mest tyðuliga tekin um, at høvligi vøngurin í fólkaflokkinum hevur halsað um og er í lummanum á Breckmann.

Lat okkum her bert taka nøkur brot burtur úr umrøddu verjugrein. Fyrst sigur floksformaðurin so flott, at fólkaflokkurin principielt eins og higartil í størst møguligan mun letur vera at leggja seg út í donsk innannrikispolitisk viðurskipti, sum ikki viðkoma Føroyum. Og hareftir remsar hann upp ein hóp av fyrvarnum fyri á henda hátt at dekkja yvir gerðir Breckmanns á fólkatingi, har hann jú meira enn nakar annar fólkatingsmaur fyrr virkin hevur luttikið í donskum politikki og haraftrat hevur tikið mál, sum okkara egna landsstýrið eigur at samráðast við danir um, upp í egnar hendur. So tá hevur hann í mongum førum tikið okkara egna løgting og landsstýrið av ræði.

Fyri fyra árum síðani skrivaði Jógvan Sundstein eisin valgreinar uppundir fólkatingsvalið, men tá var tónin ein heilt annar. Tá legði hann eftir javnaðar og sambandsumboðum á fólkatingi fyri at leggja seg út í danskan politikk. Tað gjørdi hann, tí tað passaði best til umstøðurnar. Og nú Óli Breckmann í fyra ár er sloppin at spæla kongularót á danatingi og

hevur nálgast uppi í Schlúter, nú er tað bráðliga góður fólkaflokspolitikkur. Nei, harra formaður, ikki er skomm skapt í tygum!!!

Og lat okkum bara taka nøkur av fyrvarnunum úr grein Sundsteins. Hann sigur m.a.: »Tíverri gjørdur umstøðurnar, at vit blivu nøyddir at luttaka í donskum politikki« ...

»fólkatingsmaður okkara valdi í hendinga forum við persónligari stóðutakan at hjálpa donsku stjórnini« ... »sjálvandi vóna vit, at donsku flokkarnir sjálvir klára at gera av, hvussu stjórnin skal siggja út« ... »fáa vit mann valdan vilja vit í størst møguligan mun eins og higartil lata vera við at leggja okkum út í danskan politikk« ... og fyri at gera skommina fullkomna sigur formaðurin: »um neyðugt verður við fólkaflokksatkvøðuni at varðveita núverandi stjórn, so er tann atkvøða tilreiðar.«

Og lesa vit so oddagreinina sum Breckmann hevur skrivað, so siggja vit hvussu hann gniggjar seg í lógvanum. Hann skrivar: »Tað kann ikki annað enn fræa mangt frisinnað hjarta at formaður fólkaflokksins nú ger vart við, at hetta (virksemi Breckmanns á fólkatingi, blaðm.) ikki bert hevur verið floksins stóða, men

verður tað framvegis — eisini um borgarligu stjórnini tørvar stuðul frá fólkaflokkinum.

Alt samalt áhugaverdar og skemtiligar orðingar í einum. Vit hava sostatt fingið greitt at vita, hvussu fólkaflokkurin arbeidir. Hver hann er men ikki hvat hann vil. Tí tað veldst um umstøðurnar. Hver vil eftir hetta hava ein flokk, sum ber eyðkenni av einum vingliskølti og orðloysingi, at umboða seg á danatingi!!!

Fólkatingsval stendur fyri durum. Og tað ger lögtingsval eisini. Undan seinasta lögtingsvali legði formaður javnaðarflokksins herðslu á, at soleingi fólkaflokkurin letur seg stýra av linju Breckmanns, hevur javnaðarflokkurin einki at tosa við hann um. Hetta úttalislit tykist aftaná verjugrein Sundsteins í Dagblaðnum at vera meira aktuelt enn nakrantíð.

jamú

**BJÓÐA IKKI MÆR!
EG KOYRI**

**MAÐUR HEVUR
VANDAN
VIÐ — SUM IKKI AKTAR
KOYRISÍÐ!**